SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 26 September.** **No. 39.**

PARAMARIBO, 25 SEPTEMBER 1858.

Van eene goede zijde vernemen wij, dat de *dertien* in het fort *Zeelandia* gecustodieerde Fransche gedeporteerden, die bij aankomst van een Fransch oorlogschip aan hunne regering door ons Gouvernement zullen uitgeleverd worden, voor eenige dagen eene stoute poging tot ontvlugting hebben gedaan, waarvan het geheim door een bloot toeval door den assistent van den Cipier is ontdekt. Er zijn strenge maatregelen genomen, ten einde verdere dergelijke pogingen te verijdelen.

Het bezoek van Koningin VICTORIA naar Cherburg.

(Uit de *Illustrated Times.*)

LOUIS NAPOLEON heeft den grootsten slag geslagen, door hem nog ooit in zijne allerzonderlingste loopbaan bewerkstelligd. Hij heeft de Koningin van Engeland volstrektelijk overreed om over te komen en hem geluk te wenschen met de voltooijing eener zeehaven, door gansch Europa beschouwd als beraamd, gebouwd en voltooid om te dienen tot beteugeling van Engeland zelve. Deze stelling is zoo merkwaardig, dat zij pikant wordt, en indien de mogelijkheden niet zoo ernstig waren, waarlijk komiek zoude zijn. Er bestaat geen weerga van zoo iets in het bijzondere leven; want niet eens een Ier zoude eenige vrienden, met wie hij de meeste redenen van waarschijnlijke oneenigheid had, uitnoodigen, om over te stappen en zijne nieuwe duelleer-pistolen te bekijken. In de daad, het is juist de buitensporigheid der uitnoodiging welke iemand het meest daarmede verzoent. Een zoo dubbel snood verraad als een plotselinge aanval op Engeland *thans* in zich sluiten zoude, ligt ter naauwernood binnen de grens eener zedelijke mogelijkheid. Dit zou zijn Judas nog verre overtreffen; den verrader buiten de perken van menschelijke sympathie plaatsen, en alle weerwraak op hem, niet alleen regtvaardig maar populair maken. Wij moeten ons over een *jête*, dat zoo weinig de bewondering van het publiek wekt troosten, met de gedachte dat er eene grens is, zelfs voor de misdaden der ijverzucht; en dat een inval in het rijk der Koningin, door NAPOLEON, thans ongeprovoceerd, bijna even onmogelijk zoude zijn voor hem om als haren wijn te vergiftigen.

Hare Majesteit (laat ons van de invitatie denken wat wij mogen) kon niet anders dan dezelve aannemen. Er was niets anders te doen. Wanneer twee landen in een zoo naauw bondgenootschap leven, als dat hetwelk Frankrijk en Engeland vereenigd heeft, moet hunne hoffelijkheid een zeer ruimen omvang kunnen nemen. Had de Koningin geweigerd tegenwoordig te wezen, zoude de breuk der alliantie van haren kant zijn gekomen. Wij zijn gehouden te veronderstellen dat alles wel is, wanneer onze bondgenoot ons bepaaldelijk verzoekt zulks te gelooven. Achterdochtigheid betaamt slechts den halfopgevoede, den dwaas, den verlegene. Eene hooge opvoeding neemt bij alles een *air noble* aan. Daarenboven zouden wij, wanneer wij slecht behandeld werden, het voordeel aan onze zijde hebben, dat wij tot het laatste toe openhartig, beleefd en edelmoedig hebben gehandeld. En wanneer al de Fortuin iets is, zal zij, wanneer de strijd daar is, die zijde begunstigen, bij welke de beste gevoelens aan den dag gelegd zijn. Is al bij deze plegtigheid, de ten toonspreiding van magt, aan den kant des Keizers, aan die der Koningin komt daarentegen waardigheid en oordeel toe. Zij komt om de inwijding eener stad te zien, welke (NAPOLEONS voornemens mogen al nog zoo zuiver zijn) de mogelijke bron van gevaar voor haar rijk is. Het is blijkbaar dat bij zoodanig bezoek, het edele der positie eerder aan zijde van den gast dan van den gastheer is.

En nu dat hare Majesteit deze zonderlinge daad van gastvrijheid heeft aangenomen en daarvan gebruik maakt, brengt die acceptatie verder met zich mede, dat *wij* den gastheer bij die gelegenheid hoffelijk bejegenen moeten. Men kan wegblijven van een *diner*, aan hetwelk men verwacht vergiftigd te worden, doch eens gegaan, vordert de gewone beleefdheid dat men de neus niet ophaalt voor de geregten en met een twijfelachtigen blik den wijn aanziet, veel minder Venetiaansch glas op zak medeneemt om wanneer de rhijnwijn rond gaat te voorschijn te brengen! Wij zullen dus heden ons het best jegens Zijne Keizerlijke Majesteit gedragen. Dat hij den *coup d'etat* bewerkte, laten de Franschen hem *daarvoor* rekenschap vragen. Dat hij de pers breidelde, wel, hij heeft de *„Illustrated Times"* niet gemuilband. Hij heeft Cherburg voltooid; doch het werd begonnen onder LODEWIJK XIV, en welligt heeft, sedert, elke regering er iets aan gedaan. Kortom wanneer wij aan zijne gewone welvoegelijkheid geen geloof hechten, dienden wij zijne uitnoodiging niet aan te nemen. Doch zulks gedaan, en het niet gewaagd hebbende hem te bevechten, zou het gepast zijn op dezen dag, dat de hoogste personagien in Engeland, zijne gasten zijn, te zeggen, dat hij heimelijk een schelm, meineedige, leugenaar en booswicht meent te zijn, zoo als Europa naauwelijks ooit aanschouwd heeft? Naar onze meening, geenszins. Eene alliantie is eene alliantie; en wanneer zij ophoudt, zullen *wij* een' niet minder geduchten vijand zijn, omdat wij een' vrijzinnigen vriend waren.

Het ligt derhalve niet in onze bedoeling, bij deze gelegenheid te zeggen, dat de Keizer ons eenig kwaad toedenkt. Wij nemen aan dat hij dit niet doet. Wij nemen aan dat hij een goeden bondgenoot wenscht te zijn. Wij herinneren ons slechts de gemeenschappelijke beklimming der heuvelen van de Alma, de gemeenschappelijke graven in de vallei van Inkermann, Wij nemen Cherburg aan als een groot stuk werk eener Mogendheid, welke op dit oogenblik een ware bondgenoot is, en bespreken hetzelve met volkomen kalmte en openhartigheid. Wel, het *is* eene bedreiging voor Engeland; niet nu; niet gedurende het leven Zijner Majesteit, zullen wij zeggen, zoo hem dit believt — maar het is dit toch op den duur. Zoo niet, wat is het dan? Het vervult ter naauwernood eenige andere positie dan die eener bedreiging van het meest eigenaardige Engelsche gedeelte van het kanaal. Zijne ontzaggelijke gebouwen zijn expresselijk zoodanig ingerigt, dat de inscheping van troepen zonder booten en onder bescherming van forten kan geschieden. Inscheping! werwaarts? Over den Atlantischen Oceaan, tegen de Vereenigde Staten? Naar de Oostzee, tegen Rusland? Bah! Waar ligt het naaste vreemde land? en wie wilde een halve eeuw geleden daar komen? Wij zeggen niet dat Uwe Majesteit nog slechts voor een oogenblik eene poets wil spelen; maar gij hebt ten minste zulks voor iemand anders gemakkelijker gemaakt, en ons de verpligting opgelegd, meer dan ooit gereed te zijn aan zoodanige gebeurtenis het hoofd te bieden. Op de aangenaamste, vriendschappelijkste manier — te midden van welligt de innigste alliantie, welke ooit tusschen de twee Mogendheden bestond — heeft Uwe Majesteit de gansche kwestie der betrekkelijke sterkte ter zee van Engeland en Frankrijk de voorwaarden waarop invallen kunnen gedaan en weerstaan worden — in de daad al zoodanige kwestien op nieuw in het leven geroepen welke natien en staatslieden het meest beroeren en verbijsteren. *Wij* deden niets bedreigends; wij niet. Met Indie op onze handen, hadden wij genoeg waar aan te denken.

Doch wij zullen, zoo als wij zeiden, bij deze bijzondere gelegenheid de zaken uit het beste oogpunt beschouwen. Laat ons derhalve aannemen, dat de Keizer Cherburg *niet* voltooid heeft in eenigen vijandigen geest, maar alleen omdat hij, het op zijne handen gevonden hebbende, meende dat onder meerdere werken, dit klaar gemaakt diende te worden. Bij zoodanige veronderstelling, is het uitgemaakt dat de positie van Frankrijk ter zee, in deze en andere bijzonderheden, veel beter is dan bij het einde van den laatsten oorlog; en de alliantie moet of meer welgemeend en hartelijk worden, of eene eeuwigdurende verbittering tusschen ons bestaan; waarvan het resultaat gemakkelijk te voorzien is. Doch, opdat de alliantie naauwer worde (en dit hopen wij van harte) moet er eene voortdurende goede verstandhouding tusschen de natien bestaan, omtrent de magt welke ieder er op na houden zal. Wij moeten niet telkens, nu en dan, door plotselinge en verontrustende magtsvermeerderingen, zonder eenig blijkbaar doel, gestoord worden. Er moet eenigen grondslag in deze zaak vastgesteld en nageleefd worden. Tegenwoordig, blijven wij zelden drie maanden zonder eene onaangename opgewondenheid, welke den vrede zijne natuurlijke en gezonde kalmte ontrooft. Door deze verbittering, heeft NAPOLEON ons gelegenheid gegeven, openhartig over dit onderwerp tot hem te spreken, en de noodzakelijkheid aan te toonen, welke omtrent eene goede verstandhouding ten deze vereischt wordt.

Over het geheel, is een bezoek van de kleindochter van GEORGE III aan den neef van NAPOLEON BONAPARTE te Cherburg een schouwspel, waarop geen Engelschman van eenen historischen zin zich verhoovaardigen zal. De alliantie geeft voldoening; wel, laat dezelve aangehouden worden. De Keizer blijft zijne eerlijkheid staande houden; wel men geloove daaraan, tot dat hij eene openlijke daad in het tegendeel pleegt. Doch laten wij ons niet vernederen tot de laagheid om hem te vleijen of de houding aan te nemen dat wij prijs stellen op zijne bijeenkomst met onze Souverein, als of het een Veld van het Gouden Kleed ware. Onze grootvaders hielden eene trotscher positie tegenover Frankrijk. Wanneer *zij* Cherburg hadden willen zien, zouden zij er gegaan zijn zonder invitatie! Sedert is de wereld veranderd. Vreemde schepen, voortgestuwd door eene nieuwe en geheimzinnige kracht, zijn in hunne geliefkoosde zee verschenen, en hebben de *route* tusschen Engeland en Frankrijk korter gemaakt. Hunne oude vijanden zijn hunne vernedering en herhaalde nederlagen te boven gekomen, en tarten, in hunne levendigheid, het eiland, op welks overwigt *zij* zoo trotsch waren. Er hangt een geheim over de toekomstige betrekkingen der beide mededingers. Wij zullen van ons tegenwoordig besluit niet afwijken, door in beschouwingen te treden welke niet regtstreeks op het onderwerp van dit artikel betrekking hebben; doch, terwijl wij op een voortdurend goeden wil tusschen Engeland en Frankrijk hopen, hebben wij ons zeer vergist wanneer een der gevolgen van deze plegtigheid niet besta in een vast besluit aan zijde van het Britsche volk om aan te dringen dat hunne zeemagt voortdurend geschikt gemaakt worde om ten allen tijde, in eene sterkte en werkdadigheid zich te vertoonen, haren ouden roem waardig.

Een *Vlaamsch blad* verhaalt aldus wat Keizer Napoleon verteren heeft: 25 millioen francs.

Hoe gemakkelyk is het die som uit te

Hoe in Turkijë wordt gedaan, als men in geldnood verkeert.

Dat de financiën in het Turksche rijk in zeer bedroevenden staat zijn, kan geene verwondering baren, als men de overdrevene verspillingen in acht neemt, waarover men zich ergert en waarvan men zich een denkbeeld kan maken bij de lezing van het volgende, ontleend aan eene korrespondentie uit Constantinopel.

„Alle geldwaarde is hier ontzettend gerezen. Het p. st. geldt thans 172 piasters en de frank 6 piasters en 28 paras. Het *Journal de Constantinople* verwondert zich, dat de handel aan het gouvernement niet meer vertrouwen schenkt. Maar wat doet men bij de Porte of in het serail om dat vertrouwen te verdienen? Zijn het de millioenen, die men met de grootste onverschilligheid te grabbelen gooit, ondanks de schuld van 650 millioen, waarmede de Staat is bezwaard? Zijn het de leeningen, welke het gouvernement tegen ongehoorden interest aangaat (gisteren nog leende het dertig millioen piasters) om van den eenen dag tot den anderen te komen? Zal dit alles de vrees en ongerustheid van hen verdrijven, die Turksche schuldbrieven bezitten en van een geheele bevolking, die de papieren munt van den Sultan in hare handen tot niets ziet overgaan.

„De heer Soullier, direkteur van den paardrijderstroep, herwaarts bij gelegenheid der huwelijksfeesten uit Alexandrië, ontboden, was daar 1000 p. st. schuldig. Men heeft ze voldaan en ook de kosten zijner overkomst met den troep betaald. Men heeft hem bovendien 150,600 piasters voor zijne voorstellingen gegeven.

„In hetzelfde Nommer van het *Journal de Constantinople*, waarin men vertrouwen predikt, leest men het volgende:

„Onder de geschenken voor den heer Soullier bestemd, telt men de volgende: van wege Haznedas Oresta opzigteres over den keizerlijken Harem, een met diamanten versierde snuifdoos, ten dienste van den heer Soullier, den vader; en voor mejufvrouw Clementine, zijne dochter, een tooisel van brillianten. Van wege de Sultane Adile voor den heer Souillier een zweep van geëmailleerd goud met brillianten bezaaid; een dergelijke voor zijn zoon; mejufvrouw Clementine een kostbaren sjawl; een idem voor hare zuster; een idem voor hare drie-en-zeventigjarige moeder. En eindelijk 5000 piasters door sultane Alide aan den geheelen paardrijderstroep beschonken."

„Het *Journal de Constantinople* had daarbij moeten voegen, dat mejufvrouw Clementine in het serail ontboden zijnde, daar nog een diamanten tooisel en bovendien 1000 p. st. in goud outving.

„Het afbreken van het groot en prachtig paleis van Tcherangan, naauwelijks twintig jaren oud, om het pleizier te hebben het in steen weder op te bouwen op omstreeks 3 of 400 ellen van het nieuwe paleis van Dolma Backtche, en waarmede millioenen gemoeid zijn, geeft aan ieder ergernis. Daarbij niet gerekend de buitensporige weelde, welke de dames van het serail ten toon spreiden, de rijtuigen van 30, 40, 50, 100 duizend franken tot hare dienst hebben, waarbij sommige zijn, die alleen voor het vervoer van Parijs naar hier 9000 franken kosten. Op het oogenblik is men met het bouwen van twaalf paleizen, kiosken en kazernen, bezig.

„Mijnheer Sechan, de decorateur van de opera heeft hier op rekening een somma van 1,500,000 franken ontvangen. Hij heeft eenige kamers in de paleizen der jonge Sultanen gemeubeld, waarvoor men hem 800,000 franken zal betalen, behalve de millioenen die hij nog te vorderen heeft. De meubelering en dekoratien van den schouwburg, dien de Sultan bezijden zijn paleis heeft doen oprigten, kosten ongeloofelijke sommen; 1800 kisten, gevuld met de benoodigheden voor den schouwburg, zijn uit Frankrijk en Italie aangekomen. Nu moet men in 't oog houden, dat het een oude geschutgieterij is, die men in een schouwburg heeft veranderd. Alles is er dan ook, wat de inrigting betreft, mislukt.

„Men heeft berekend dat voor de oprigting van den schouwburg, Turkije naar buitenlands 300,000 pond koren, evenveel gerst en 100,000 ocken, 250,000 pond tabak, moet zenden. Desniettemin spoort het *Journal de Constantinople* het publiek aan, met vertrouwen de maatregelen af te wachten, welke door het gouvernement zullen genomen worden: maatregelen die uithoofde van besluiteloosheid, en bij gemis van eenig denkbeeld van bestuur en zaakkennis, wel zullen uitblijven. Ali pacha bezit al de hoedanigheden van een diplomaat, maar niet die welke vereischt worden om met vaste hand het roer te besturen van een groot rijk, dat in een staat van krisis en herschepping verkeert, zoo als dat van den Sultan. Maar, waar zal men in Turkije iets beters dan Ali Pacha vinden."

preken! — maar hoe moeijelyk zich een klaer begryp te maken van geldswaerde, die er door wordt uitgedrukt.

Het is bekend, dat de civiele lyst van den keizer der Franschen die de genoemde som bedraegt, nagenoeg gelykstaende is met 25 millioen francs.

Om nu de hoegrootheid van dit jaerlyksche inkomen eenigzins aenschouwelyk te maken vestigen wy de aendacht der lezers op de volgende byzonderheid:

Men houde dan *in* het oog, dat de zorgen, des keizers voor het geluk des franschen volks, worden betaeld met

ruim 78 centimen per sekonde, of
ruim fr. 2560 per minuut, of
» » 2,49600 per uer, of
» » 64,674,00 per etmael.

Gesteld nu dat de keizer acht uren per etmael in zyne slaepkamer doorbrengt, om de noodige rust te genieten en voor zyne toilet te zorgen, dan bedraegt zijn inkomen gedurende dien tyd (dus elken nacht), 20,888 franks.

Voor de som die de keizer dus in eenen nacht (ja in elken nacht) al slapende wint, moeten 45 arbeiders die fr. 160 daegs verdienen, in het zweet huns aenschyns, een geheel jaer arbeiden (het jaer op 300 werk dagen gerekend.)

De som die de keizer in een geheel jaer, gedurende zijnen slaep, geniet, zou dus met het dagloon van 16425 arbeiders over een geheel jaer gelyk staen.

Ja 25 millioen is eene verbazende groote som.

Wanneer iemand van den oogenblik zijner geboorte af, elke minuut een frank ontving, nacht en dag door, jaer uit jaer in, dan zou hij den ouderdom van 26, zeg zes en twintig jaren moeten bereikt hebben, om 25 millioen franks by elkander te hebben.

Om die som van 25 millioen franks stukken van 10 cents af te tellen, zoo zou men circa 14 jaer noodig hebben wanneer men gedurende 300 werkdagen per jaer, 8 uren daegs: elke seconde een stuksken telde.

Wanneer men in eene regte lyn op elken meter afstand een stuk van 2 fr. legde, dan zouden 25 millioen fr. toereikende zyn voor de lengte von de as der aerde, wanneer men deze op 2,200 uren gaens berekent.

Gesteld dat men tot den aenleg eener buitenplaats 20 bunders land koopt à 1000 fr. per bunder, en dat men voor een huis, stalling en verdere getimmerten fr. 60,000 besteedt, dan zal die buitenplaats op eene som van fr. 80,000 te staen komen. Derhalve voor 25,000,000 zou men 3000 zulke buitenplaatsen kunnen aenleggen.

Nog een voorbeeld, om te beseffen, wat men door 25,000,000 te verstaen hebbe.

In de stad Brussel zyn 25000 huizen. Indien men nu het gemiddeld bedrag van den jaerlijkschen huerprys voor ieder huis op 1000 fr. begroot, dan zou men eigenaer van al de huizen in Brussel moeten wezen, om een inkomen van 25,000,000 franks te genieten.

Zulk een inkomen geniet de keizer der Franschen."

WAT IS ER GEWORDEN VAN AL HET GOUD?

(*Vervolg van No.* 37)

2. De aard der oorzaken die zich tot dusver hebben verzet tegen de groote veranderingen, welke van die gebeurtenissen te verwachten waren. Wat er geworden is van al het goud, is een zeer natuurlijke vraag, die gedurig terugkeert. Het eerste gevolg der goud-ontdekkingen en van den grooten toevloed van dat metaal op de wereldmarkten was, dat het *in* velerlei opzigten het gebruik van het zilver verving, 't welk eenigermate in prijs steeg, en dit nog in veel grooter mate zou hebben moeten doen, wanneer redenen, die wij hieronder zullen verklaren, dit niet belet hadden. In alle landen waar een dubbele muntstandaard, van goud en van zilver bestond, vertoonde zich eene strekking bij het zilver om te wijken voor het goud; dit was het geval in de Vereenigde Staten, Frankrijk, Holland en Belgie. In de Vereenigde Staten verdwenen de zilveren dollars met snelheid en om hen te vervangen nam men de toevlugt tot de aanmunting van gouden dollars, terwijl de kleine papier-circulatie tot eens aanmerkelijk toenam; totdat ten laatste het Amerikaansche gouvernement goud als den eenigen standaard aannam, met zilver van eene verminderde waarde en in beperkte hoeveelheid uitgegeven, als scheidemunt. Frankrijk bragt geene verandering in zijne wetgeving omtrent de circulatie middelen, en men heeft daar dan ook tot het huidige oogenblik het zilver allengs zien verdwijnen, dermate dat er nu volslagen gebrek is aan dit metaal.

In Holland daarentegen heeft de regering, in het allereerste tijdperk van den aanvoer van goud, voorziende wat het noodzakelijk gevolg moest zijn, het goud gedemonetiseerd, en zilver tot den eenigen standaard verklaard. Het voorbeeld van Holland is sedert door Belgie gevolgd; maar, daar in de beide landen jaren lang genoegzaam uitsluitend zilver in omloop was geweest, werd er door die veranderde wetgeving weinig meer dan eene tijdelijke en bijkans slechts in naam bestaande verandering te weeg gebragt. De drie landen waar wij de verklaring der door ons bedoelde gevolgen te zoeken hebben, zijn Engeland, Frankrijk en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

In Engeland was het goud, reeds vóór de groote ontdekking in de nieuwe wereld, alleen muntstandaard; slechts dit metaal werd aangemunt, behalve eene zekere hoeveelheid zilver en koper, die als pasmunt dienen moest. Intusschen had de wet van 1844 aan de Bank van Engeland de bevoegdheid gegeven om een deel van hare reserve in zilver te doen bestaan; eene bevoegdheid, waarvan zij dan ook tot aan het door ons bedoelde tijdstip gebruik maakte. Zonder dat eenige verandering in de wetgeving noodig was, is het zilver reeds sedert eenige jaren geheel verdwenen uit de reserve der Bank, en heeft het daar plaats gemaakt voor goud. Ten tijde echter van de goudontdekkingen begon zich eene zeer belangrijke uitbreiding te vertoonen in den handel des lands, die sinds dat tijdstip met groote snelheid is toegenomen. De oorzaak van die uitbreiding moet gewis ten deele worden toegeschreven aan de nieuwe markten, die de goud-ontdekkingen hebben opengesteld; deels ook aan de ontwikkeling van het spoorwegstelsel in Engeland zelf; maar voornamelijk aan het stelsel van vrijen handel en scheepvaart, 't welk toen ter tijde volledig in werking was gebragt. Sedert 1846 is de waarde der uitvoeren van Engeland meer dan verdubbeld. Toen beliep zij omstreeks *zes honderd millioen* 's jaars, soms iets meer en soms iets minder; thans meer dan *twaalf honderd millioen*, en in het jaar 1855 meer dan *dertien honderd millioen.* Maar zulk eene uitbreiding van den handel, zulk eene verhoogde werkzaamheid in alle takken van nijverheid, zulk eene verbetering der middelen van vervoer moesten alle een grooten invloed hebben uitgeoefend op het bedrag van gemunt geld, dat voor de circulatie noodig was. Uit de aan het parlement overgelegde stukken blijkt o. a., dat vóór 1851 het bedrag van gemunt goud in elk jaar verschilde van twaalf millioen tot 24, 36 en eene enkele maal 48 millioen gulden. Alleen het jaar 1847 maakt eene groote uitzondering: de toen bestaande paniek had ten gevolge, dat voor een bedrag van *f* 61,869,000 aan goud gemunt werd. Maar hoeveel grooter was niet de aanmunting van goud sedert 1851! Immers de sommen, in dat jaar en in de vier volgende door de Londensche munt afgeleverd, beliepen als volgt:

1851	*f*	52,800,000
1852	»	104,904,000
1853	»	143,424,000
1854	»	49,824,000
1855	»	108,096,000
te zamen	*f*	459,048,000

Ongetwijfeld zijn gedurende die jaren aanzienlijke sommen gemunt geld naar Australie, Egypte, Ceylon en laatstelijk naar het tooneel van den oorlog overgevoerd; maar even zeker is het, dat groote sommen aan Engelsche munt weder in Engeland zijn ingevoerd; en al neemt men aan, dat er gedurende die vijf jaren *f* 219,048,000 meer is uitgevoerd dan ingevoerd, dan blijven er volgens de matigste berekeningen, toch nog altijd *f* 240,000,000 over, die gediend hebben om de circulatie van dat land te vergrooten. Van de overblijvende *f* 219,048,000 die uitgevoerd zijn, is een belangrijk gedeelte aangewend als circulerend medium in Australie en in die landen van het Oosten, waarheen men het gezonden heeft, ter bevordering van den daar gedreven handel.

Het is bekend, dat de onderlinge verhouding tusschen goud en zilver in Frankrijk sedert de laatste jaren eene belangrijke wijziging heeft ondergaan. Voor de jongste goud-ontdekkingen bestond de circulatie en de aanmunting in Frankrijk bijna uitsluitend uit zilver, en het reserve kapitaal der Bank was insgelijks bijna geheel uit dat metaal zamengesteld. Wij bepalen ons onderzoek tot hetzelfde tijdperk, 't welk wij tot dusver in dit artikel voor oogen hebben gehad, namelijk tot het einde van 1855 en dan vinden wij uit officiele opgaven dat de aanmunting van goud aan de Parijsche munt heeft bedragen:

in 1850	*f*	55,200,000
1851	»	115,200,000
1852	»	12,000.000
1853	»	157,200,000
1854	»	245,760,000
1855	»	193,680,000
	f	779,040,000

In de laatste zes jaren heeft dus Frankrijk, dat vroeger bijna geen goud gebruikte, ten behoeve zijner circulatie weinig minder dan *f* 780,000,000 van dat metaal aangemunt. In de eerste acht maanden van 1856 bedroeg de aanmunting van goud te Parijs *f* 97,800,000, doch daar wij onze tegenwoordige opgaven wenschen te bepalen bij het tijdperk, eindigende met 1855, laten wij dat bedrag buiten onze berekeningen. Van de *f* 780.000,000, tot op het einde van 1855 aangemunt, werd ongetwijfeld een gedeelte gedurende den oorlog naar het Oosten overgevoerd; maar stellen wij daarvoor *f* 180.000,000, dan houden wij toch niet minder dan *f* 600,000,000 aan goud over die gediend hebben ten behoeve der circulatie van Frankrijk, gedurende de zes jaren, eindigende met 1855. Deze ontzaggelijke uitbreiding der goud-circulatie in Frankrijk werd hoofdzakelijk veroorzaakt door het verdwijnen van het zilver, dat met voordeel konde worden uitgevoerd. Het aldus uit den omloop en de reserve der Bank genomen zilver, welks plaats het goud heeft ingenomen, kan ook bij de meest gematigde schatting niet lager worden gesteld dan op *f* 516,000.000. Men gevoelt dat het verschil tusschen die som en de *f* 600,000,000 nieuwe gouden munt, het bedrag vertegenwoordigt van de vermeerdering, welke de circulatie van het land, dank zij de uitbreiding zijner handelsbetrekkingen, heeft ondergaan.

Met opzigt tot de Vereenigde Staten zou 't niet wel mogelijk zijn de uitbreiding der goud-circulatie met zekerheid na te gaan. Daar toch heeft men de munt meestal gebruikt als eene soort van fabriek om het goud uit Californie geschikt te maken voor den uitvoer, zoodat dan ook de grootste hoeveelheid goud, welke van die zijde naar Europa toevloeide, in den vorm van Amerikaansche munt tot ons kwam. Doch wanneer men let op het feit, dat daar te lande het goud als eenige standaard is aangenomen, dat het daar thans alleen, in niet beperkte hoeveelheid, circuleert, en men ziet verder op de snelle uitbreiding van den handel en de bevolking van Amerika, dan kan men de waarde van het goud, waarmede de circulatie der Vereenigde Staten sedert de jongste ontdekkingen vermeerderd is, op niet minder stellen dan *f* 300,000,000; terwijl inmiddels althans *f* 120,000,000 aan zilver uit den omloop is verdwenen. (*Wordt vervolgd*)

INGEZONDEN.

Humoristische Snipperltjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)

Door W. E. H. WINKELS.

IV.

SLAPEN.

(Door Furet.)

Opgedragen aan mijn vriend Benjamin.

(*Vervolg en slot van ons vorig No.*)

Beschouw nu een oogenblik dit tafereel ~~~~~~ en overpeins wat er heeft plaats gevonden en wat er had kunnen plaats vinden .....! *alles zonder ongelukken afgeloopen* — gelukkig plekje! Men beschuldigt de Nederlanders wel eens van langzaamheid, arme Nederlanders! hunne voorzigtigheid, hunne patriarchale bedaardheid doet hen in alles, zelfs in feesten de gematigdheid in het oog houden, en Ben denken wij bedaard door, welk een aanleg, welk een overheerlijke aanleg schemert dan door den sluijer van dit *volks-eigen* — rust en slapen is hun lief. „*Gelukkig is het land, dat zijn moer verbrand,*" zeide van den Vondel, maar nog gelukkiger is het volk, dat met een gerust geweten zijn slaapmuts opzet, naar bed gaat, voor het insluimeren zijne kinderjaren kan herinneren, zonder wroeging en half neuriend indommelt:

Goede klepper houdt de wacht —
Ik ga slapen, goeden nacht.

Verder leest gij van de vrolijke opgewektheid op dien *dag* onder het volk, aller harten waren blij; het gevoel van liefde voor *Koning en Vaderland*, tintelde in ieders ziel; wat de mond door overvolheid van het hart niet vermogt te uiten, werd in reine gedachten ten offer gebragt en ten hemel gezonden.

's Avonds stroomde een groot getal genoodigden naar het smaakvol paleis des beminden Landvoogds; schoonheid en kunst wedijverden met elkander om den voorrang, de *edelen* des lands, zonder het belagchelijk praalvertoon van equipaadjes of wat ook, verzamelden zich aldaar op een *gala-bal*: jeugd, onschuld en gepaste vreugde, dartelden als vrolijke droomen in een zoeten slaap door elkander; ruischende muziektoonen klonken in zoete melodiën, de gasten in het oor en bij dat alles, was de bevolking, om die ook een vrolijken dag te bezorgen en ook in hunne harten eene blijde herinnering te doen nalaten, niet uitgesloten; zij zagen voor dat zij gingen slapen door de geopende vensters van het gebouw *dansen*; het volk ziet gaarne dansen, de Surinaamsche bevolking is hartstogtelijk verzot op het dansen, en zij genoot dus in het zien van dit *muzikale-maatgetrippel* innige vreugde. — Waarschijnlijk hebben later heildronken den aangenamen en echt nationalen geest der gasten opgewekt, en even als op elke plek der wereld, waar *ons „rood, wit en blaauw"* onbesmet en vrolijk rondwappert, waar het Oranje de beminde Vorsten-familie doet herdenken, zoo heeft ook hier het hart, onder het geleide van het melodieus muzikale toon getoover, zacht maar opregt gevoeld, meêgezongen:

„*Wien Neêrlands bloed door d'aderen vloeit;*
„*Van vreemde smetten vrij.*"

En toen elk na het genoten genot, na al de pracht en weelde, die hij op dien feestdag had genoten, tevreden en gelukkig in zijne woning weder keerde, toen vloeide voorzeker van eene menigte echte Nederlandsche lippen vóór het inslapen:

„*Bescherm o God, bewaak den grond*
„*Die ons zoo dierbaar zij,*
„*De plek waar eens ons wiegje stond*
„*Waar eens ons graf* . . . . "?

Ziet gij Ben! dat leest gij nu alles voor dat de ontbijt-tafel in active-dienst treedt en ofschoon het u reeds bekend was, streelt het uw hart, en uwe gedachten ijlen langs den *electro-galvanischen* draad der verbeelding, naar pas verlaten plekjes waar men ook wel slaapt, maar niet zooveel en niet zoo diep, als in den engen afgecirkelden *kreits* uwer woning.

Dat moet maar gezegd worden, dat een Nederlandsch volksfeest iets eigenaardigs heeft. *Niets* van dat wilde, woeste of hinderlijke gewoel, dat eindelijk walging wekt bij andere natien; ernstig, gematigd en bedaard, is de nijvere Nederlander arbeidende en viert hij feest. — Ook in eene onzer naburige kolonien had men kort geleden feest gevierd, ook aldaar was bij de gelegenheid de uitdrukking in de vormelijke beweging sterk afgebeeld, maar daarom was de sijmpathie niet verheven boven de onze. Om het kontrast in volksaard u duidelijk te maken, geef ik u hier eene schets van dat feest.

't Was negen-en-tachtig jaren geleden, dat te Ajaccio een kind geboren werd Napoleon genaamd, wiens vader was Karel Buonaparte en wiens moeder was geheeten Letitia Ramolina; de dag van deze geboorte was een kerkelijk volksfeest voor de inwoners van *Corsika*, een dag waarop de genius der geschiedenis met de stift der waarheid aanteekening hield van een nieuwen tijdkring in de bewegingen der volkeren. Het was den 15 Augustus 1769.

Dat kind werd later groot als man, als mensch, als held en denker en welke woelingen, welke stormen er ook in de staatkundige handelingen der volken plaats zullen vinden, de naam van dien man — welke met adelaarsvleugel-slagen zich verhief, verlichting en verbeteringen daarstelde, die welligt dan eerst zal doorgrond worden wanneer wij kalm en van alle partijdigheid vrij *hem* beschouwen zullen uit het standpunt, waaruit hij beschouwd moet worden; die de geschiedenis voor zich ontrold heeft, die *Egypte*, *Griekenland* en *Rome* tot voorbeeld nam en elke les bij die volkeren aangeteekend, als licht flikkeringen beminde en

trachtte uit te spreiden, — de naam van dien man, wordt telken jare op den 15 Augustus herdacht door het Fransche volk, waarvan *hij* zeide: „*dat ik innig lief heb.*"

In 1858 vierde men den 15 Augustus feest te *Cayenne*; dat feest werd geopend door het gebulder van het geschut, dat den bewoners den heugelijken dag verkondigde; de nationale kleuren van *Frankrijk* versierden de woningen der ingezetenen; hartelijke uitgedrukte vreugde lag op ieders gelaat. — Aldaar had om 7 ure in den morgen eene *parade* plaats, welke door den *Gouverneur* werd geinspecteerd, ten aanzien van tallooze toeschouwers; de herinnering aan den *Keizer*, zijne *familie* en het *vaderland*, wekte het volle hart op tot uitbundige vreugde-uitingen, en van elks gelaat spiegelde rein genot en blijdschap af. — D man die in naam van zijnen Keizer, Frankrijk vertegenwoordigde, l'admiral BAUDIN a pris la parole, et d'une voix vibrante et sympathique, il a rappelé en quelques mots les titres de l'Empereur à la confiance et à l'amour de tous, et surtout les droits de Sa Majesté au dévouement et à la fidélité de l'armée.

Deze phrase getrokken uit een Fransch *Nieuwsblad* wordt door de volgende zinsnede vervolgd:

„Notre gouverneur a vraiment le secret de l'éloquence militaire. Ses discours vont toujours et tout droit au coeur du soldat.

Eene schoone uitdrukking volgt hierop! bij het noemen van den door God gewilden regeerder van Frankrijk, zijne gade en zijn zoon trilden de degens door de opwekking van het zielsgevoel in de handen der officieren.

Na den afloop der parade begaf men zich naar den tempel, alwaar de EENIGE die alle kleuren van het licht lief heeft, omdat HIJ het *licht* en de *reinheid* zelve is, vereerd en aangebeden wordt.

„De burgerlijke en civiele autoriteiten, voorgegaan door Admiraal BAUDIN, woonden vervolgens de mis bij, welke door Monsgr. den apostolischen prefect in persoon gevierd werd."

Voorzeker bekrompen, volgens sommige denkbeelden, maar het volk werd den geheelen dag met vreugdebedrijven en de herinnering aan vaderland en regeerder gelukkig gemaakt.

„In den loop van den dag hadden er op de savane allerlei vermakelijkheden plaats. De klassieke kokanjemast, het zakloopen, de *tourniquet*-spelen (een spel, dat mij onbekend is, of dat mogelijk gelijk staat met onze Hollandsche *zoogenaamde malmolens*, ook draaischeutjes genoemd), de dans, deelden onderling den voorrang en de keuze des volks. Meer dan ééne mijstificatie, meer dan ééne misrekening verwekten uitbundig gelach onder de menigte; maar *inboorlingen*, *Kroomannen* en *Coelies* kwamen telkenmale onvermoeid en niet ontmoedigd den wedstrijd hervatten. Die strijd was langdurig, doch ten laatste werden er overwinnaars gevonden en zijn al de prijzen dapper behaald."

Ofschoon *Frankrijk* nu juist niet direkt, tot de meest erkende Handel- en Zeevaart-Staten behoort, zoo heerschte ook in de haven van *Cayenne* vrolijk feest-genot.

„De reede, van haren kant, heeft een ruim deel aan het feest genomen. Al de vaartuigen der divisie waren prachtig met vlaggen getooid. (En even als naar ik vermeen, hier plaats vond) de bemanningen dier bodems, die denzelfden morgen eene gratificatie in geld en een dubbeld rantsoen ontvangen hadden vierden feest aan boord. Daarenboven, hadden er wedstrijden van kano's plaats, waarbij de inlandsche matrozen in vaardigheid en bekwaamheid met hunne *Europesche kameraden* wedijverden.

Ook daar was des avonds een feest ten gouvernements-huize; het getal was kleiner dan hier; ten minste aan het *banket* zaten niet zooveel genoodigden Mogelijk trekt het belangstelling de genoodigden te kennen.

„Des avonds vereenigde een groot banket de chefs van den dienst en de hoofdofficieren der onderscheidene korpsen ten gouvernementshuize. *Alvorens* plaats te nemen, stelde de Admiraal een warmen toast in op den KEIZER en de KEIZERIN, welke door al de gasten gedeeld werd.

De meeste hartelijkheid, de ongeveinsdste vrolijkheid heerschten bij dit familie-feest, dat tot na negen uren duurde.

In de hoofdplaats, tot last van elk een, die gaarne vroeg naar bed wilde om te slapen, was overal licht Het berigt van dit feest luidt verder:

„In dien tusschentijd werd de stad allerweg geïllumineerd Een gordel van gekleurde lichten, uitloopende in sierlijke en uitstekende arabesken, welke zich aan groene boschaadjes paarden, omcirkelden het gansche gouvernements-plein. De illuminatie strekte zich in de verte uit en leverde het tooverachtigste perspectief, dat ooit te zien is

Men zoude zeggen, hier zekere wijken van het *schoone* CONSTANTINOPEL, tijdens de groote feesten van den RAMAZAN, te aanschouwen"

Ziedaar het verhaal waarde BEN! ik hoop dat gij nu slaperig genoeg zult zijn, om met smaak uw ontbijt te nemen Voor dat ik tot eene volgende gelegenheid eindig, besluit ik met den Fransche berigtgever op het stil genoegen van ons feest ziende, met de volgende woorden:

„In lang had Cayenne een zoo schoon feest niet aanschouwd; en steeds zal de herinnering daaraan bij haar levendig blijven."

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 23n. dezer, de Nd. Am. bark *Tropic Bird*, kapt. Center, van Gloucester.

UITGEKLAARD.

Den 20sten, de Nederlandsche schoener *Ancona*, kapt. G. P. Emanuels, naar Demerarij, lading: 9 balen heele Koffij 1555 pond, 6 balen Kakao 950 pond, 10 vaten Pindas 810 pond, 5 vaten Bitter 30 gallons, 30 vaten Boonen, 25 Hammen, 4 kippen Stokvisch, 75 Kazen, 10 vaatjes Boter, 20 pullen Patent Olie, 25 vaatjes Saucijsjes, 3 okshoofden Azijn, 2 kisten Banket, 50 manden Seltserwater, 2 kisten ronde Kazen, 30 manden Aardappelen, 5 drums Bakkeljaauw, 10 vaten Pik en Teer, 250 ponden Breeuwwerk, 6 damejeans Genever, uit het Entrepôt: 119 roode kelders Genever en voor Exportatie: 300 groene kelders Genever.

Den 21sten, de Portug. schoener *Felix Ventura*, kapt. A. J. da Costa, naar Gibraltar, lading: 400 groene kelders Genever, 3 kisten Sigaren en 21 dito Pruimtabak.

VERTROKKEN.

Den 22sten, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Eliza*, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 20sten dezer, van plant. *Ellen*, 24 vaten a 11,50 cts.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 24n. September 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Richard Arnold Hermeijn en Adelina Snijders.

Hendrik Joseph Johns en Betje Carolina Heilbron.

Van den 19n tot den 25n September 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 19den, Samuel Beeldsnijder, 37 jaren.

Den 20sten, Claartje Keijser, 28 jaren.

Idem, Henriette Worst, 4 uren.

Idem, Jansie Carolina Zeegelaar, 68 jaren en 8 maanden.

Den 21sten, Rachel da Costa, wed. van Isak de Meza, 76 jaren.

Den 23sten, Jan Kampenhout, 43 jaren, Jager bij het Bataillon Jagers No. 27.

Den 24sten, Catharina Elisabeth Withem, 30 jaren.

Den 25sten, Marcus Willem Levij, 30 jaren.

CORRESPONDENTIE.

Vele ingezetenen geven den wensch te kennen dat de politie er tegen werken moge, dat de voerlieden met hunne karren de passage voor voetgangers belemmeren, in plaats van in het midden der straat te rijden, vooral in de *Saramaccastraat* alwaar de passage langs de huizen aan de rivierzijde zeer druk is, wordt van dit volk veel last ondervonden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Gouvernements Resolutie dd. 15 September No. 3, is, onder de nadere goedkeuring des Konings;

1. Aan de Heeren J. E. H. Hubert en H. Gilhuijs Gz., verleend een *eervol* ontslag als 2e. Luitenants der divisien *beneden Commewijne* en *boven*, *Cottica* en *Perica*, en zijn

2. benoemd tot 2e. *Luitenants*: in eerstgemelde divisie de voornoemde Heer H. Gilhuijs Gz. en in de tweede de Heer S. G. Klein.

Bij Gouvernements resolutie van den 21n. September No. 4 is tot Onderbrandmeester benoemd de Heer F. H. Flu.

Bij Gouvernements resolutie van den 24n. September No. 1 is bepaald, dat voortaan bij het indienen van request ter bekoming van brieven van wettiging, daarbij zal moeten worden overgelegd het bewijs, dat de kosten à *ƒ* 16,53^{5} voor elken brief, die bij inwilliging van het verzoek moeten worden betaald, in de koloniale kas zijn gedeponeerd.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 17n. September 1857.

Van de slavin *Rosalie*, geboren in 1821, dochter van *Carolina*, en hare kinderen: *Arnoldus*, geboren in 1841, *Willem*, geboren in 1843 en *Maria Petronella* geboren in 1846, toebehoorende aan G. S. de Veer.

Van de slavin *Louisa*, geboren in 1815, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan plant. *Vreeland*, divisie *Boven Suriname en Thorarica.*

Van het slavenkind *Jacoba*, geboren in 1857, dochter van *Sophietje*, toebehoorende aan R. M. Oliviera.

Van de slavin *Kaatje*, geboren in 1785, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan plant. *Poelwijk*, divisie *boven Cottica en Perica.*

Den 24sten.

Van den slaaf *Johannes*, geboren in 1835, zoon van *Leentje* toebehoorende aan de minderjarige L. L. J. Zichem.

Van de slavin *Charlotte*, geboren in 1818, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan S. A Cadell.

Van den slaaf *Charles* of *Charley*, geboren in 1827, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan plant. *Plaisande* ½, district *Nickerie.*

Van de slaven *Horve*, geboren in 1813, wiens moedersnaam onbekend is, en *Frances* geboren in 1843, dochter van *Amimba I*, toebehoorende aan plant. *Leasowes*, district *Coronie.*

Van den slaaf *Jan*, geboren in 1807, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan D. Kruse.

Ten gevolge van het daartoe door T. J. P Resad gedaan verzoek, zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden aan de slavin *Gratia*, geboren in 1806, dochter van *Saartje*, toebehoord hebbende aan de Gouvernements Plantage *Catharina Sophia*; Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

Jacoba Gratia Resad.

Transport.

Den 20sten September 1858, P C Vereul qq. den uitlandigen G. J. Lugard aan H. Bijlaart van het Huis en Erf aan de *Heerenstraat*, N. W. La. A No 69. O. W. La. B No. 80.

Paramaribo, den 20 September 1858.

Den 22n. September 1858, A. Salomons Vendumeester, aan de minderjarige J. A. Duval van het Huis en Erf aan de *Keizerstraat* N. W. La. D No. 4, O. W. La. D No. 172.

Idem. Denzelve aan de Weduwe J. D Jessurun geboren à Cohen, van het Huis en Erf aan de *Heerenstraat*, N. W. La A No. 67 O W. La. B No. 75.

Idem. Dezelve aan B. C. van den Ende van het Erf gelegen aan de *tweede Dwarsstraat*, te. Buitenwijk bekend onder N. W. No. 366.

Den 23sten, B. C. van den Ende qq en D. M. Uhlenkamp qq Mr. A. Bakker en Jhr. A. L. Coenen te *Rotterdam* in hoedanigheid als gemagtigden:

Van Vrouwe F. C. E. Alting Siberg Douairière van wijlen Jhr C J. van der Does, zoo uit eigen hoofde en nog in hoedanigheid van Moeder en wettige Voogdes over haren minderjarigen Zoon W. van der Does;

Van Vrouwe J. E. van der Does Echtgenoote van J A. van den Ouwelant;

Van G. W. van der Does;

Van J. D. M. van den Bosch als usufructuaire erfgenaam van wijlen zijne Echtgenoote Vrouwe J. A. van der Does;

Van M. A. Rees;

Van Vrouwe J. P. Rees Echtgenoote van H. Mauritz;

Van Vrouwe F. E. B. S. Rees echtgenoote van F. J. J. van Hove;

Van Vrouwe G. P. van der Does Echtgenoote van A. H. A. von Zschock aan Jhr. Mr. Hendrik Maurits van Weede en Jonkvrouw Cornelia Maria van Hangert Baronesse d'IJsseij beide wonende te *Nijkerk*, van de Plantaadje *Maasstroom* c. a. gelegen in deze Kolonie aan de rivier *Commewijne* aan de linkerhand in het opvaren tusschen de Plantaadjen *Berlijn* en *Johannesburg*.

Paramaribo, den 24 September 1858.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd, de boedel van Les Mendes Quiros, overleden op den 30. Augustus 1858.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het voormelde Departement van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op pœne als bij art. 14 en 16 voor opgemelde Administratie is bepaald.

De Curator en Weesmeester bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal met en benevens S. F. Linscheer op Dingsdag den 28n. dezer, des namiddags om 4 uren, door den Vendumeester A. Salomons publiek in het locaal van hetzelve Departement doen opveilen:

Het Erf en daaropstaande Gebouwen, gelegen aan de *Pontewerf- en Zwartenhovenbrugstraten*, bekend onder N. W. La. F No. 17 en O. W. La. D No. 509, aankomende:

1. den boedel van E. P. van Well zich geschreven hebbende Anna Linscheer.
2. de uitlandigen W. A. en P. C. Linscheer.
3. de minderjarigen S. P., J. P., J. T., en C. M. Linscheer.
4. S. F. Linscheer.

Alsmede:

De slaven *Hendrik* en *Trutje* met hare kinderen *Marij* en *Henrij*, benevens eenige gedrukte Boekwerken aankomende den boedel G. K. Park.

Eenige losse *Goederen* aankomende den boedel van Les Mendes Quiros.

Benevens:

Het Erf met het daarop staande Gebouw, gelegen aan de *Hoogestraat* op den hoek van de *Rust en Vredestraat*, bekend onder La. E No. 352*a*, aankomende de minderjarige kinderen van wijlen J. C. Smith en C. J. Hering nom ux.

En

Het bloote Erf gelegen aan de *Hoogestraat*, bekend onder La. E No. 352*b* aankomende den desolaten boedel Seraphina Brendorff.

De bewijzen van eigendom en veilconditiën liggen ter visie bij het Departement voornoemd.

Voorts:

De Nalatenschap van de desolate boedels van W. A. Schramm, H. J. Patjo, H. L. C. Pohl, C. R. Dompert, Mozes Judeo, zich geschreven hebbende Mozes Oliveira Jr., A. van Dankmeijer, H. E. Kuller, P. J. Schramm, J. C. Berger, F. Munnickhuijzen, G. van J. C. Sluijter en F. L. Imthurn.

En vermits in deze boedels geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren voor als nog niet worden opgeroepen.

Naar aanleiding der Resolutie van Zijne Excell. den Heer Gouverneur Generaal der Nederl. W. I. Bezittingen van den 10 Augustus 1836 No. 930 | 816 worden Ouders en Voogden, die door onvermogen buiten staat zijn hunne kinderen of pupillen ter school te zenden, en dezelve *gratis* op eene der Stads Scholen wenschten geplaatst te zien, uitgenoodigd, om zich, ter bekoming van de vereischte vergunning, *schriftelijk* aan te melden bij den Secretaris der Commissie van Onderwijs en daarbij over te leggen zoodanige bewijzen, als waaruit hun onvermogen tot bekostiging van het Schoolonderwijs, genoegzaam kan blijken.

Namens de Commissie van Onderwijs,
De Secretaris,
J. M. JR. EIJKEN SLUIJTERS.

Aanbesteding.

De Commissie van Onderwijs zal aan den minst inschrijvende aanbesteden.

De levering der voor de Armenscholen benoodigde *Boeken*, volgens specifique lijst en op voorwaarden welke voor de gegadigden ter lezing liggen ten huize van het Lid der Commissie J. von Königslöw, alwaar de inschrijvings billetten zullen worden aangenomen tot Zaturdag den 2 October e. k. des voormiddags ten *negen* ure.

ADVERTENTIËN.

Per de Noord-Amerik. brik *Tropic Bird*, Kapt. CENTER op gisteren het berigt ontvangen zijnde, van het op den 29 Julij ll. plaats gehad hebbende overlijden van den WelEdelen Zeer Geleerden Heer F. W. CRAGIN, vroeger *Practiserend Geneesheer* binnen deze Kolonie; wordt hiervan aan zijne veelvuldige Vrienden en Bekenden kennis gegeven. [11841]

Paramaribo, den 25 September 1858.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 25 September 1858.

Ten verzoeke van MARY ANNE HILLS, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
(11835) J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 25 September 1858.

Ten verzoeke van de Weduwe THOMAS BEAZLEY, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
(11834) J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements Secretarie.

Paramaribo, den 25 September 1858.

Ten verzoeke van PHILIP ARTHUR, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
(11833) J. E. WESENHAGEN.

[11840] Tegen *Kontante Betaling* worden van Plant. *Bleijendaal*, bij inschrijving te koop aangeboden:

29 à 30 vaten SUIKER,
2000 gallons MELASSIE,
en 3 halve leggers DRAM,
23 en 24 proef,

om voor rekening en risico van den kooper of koopers met den eerstvolgenden *Nieuwe Maan Spring* van voornoemde Plantage af te halen.

De inschrijvings billetten *voor* ieder *Product afzonderlijk* worden aangenomen tot MAANDAG den 27 dezer, des morgens ten 10 ure, ten kantore van

J. FROUIN.

Paramaribo, den 25 September 1858.

DRAM

van 20, 21 en 22 proef, te bekomen bij

THOMAS GREEN.

( )

( ) De Vendumeester A. SALOMONS, zal DINGSDAG e. k. verkoopen:

Provisien, *AJUIN*, extra Champagne, oud Koper, *Planken*, 1 Trap, enz.

De Vendumeester A. SALOMONS, zal op DINGSDAG den 28 September e. k., verkoopen:

Het *Huis en Erf*, gelegen aan den *Grooten Rijweg* op *Combé*, Eerste Buitenwijk La. A No. 14.

De bewijzen van eigendom en koopconditien liggen ter *visie* bij genoemden Vendumeester.

Paramaribo, den 25 September 1858.

( ) J. C. KOSTERMAN.

(11750) Op DINGSDAG den 28sten dezer des namiddags ten *vier* ure, zullen in het verkoop lokaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels* worden verkocht:

Eenig *Meubilair*, Chemische Instrumenten, een Distileer Machine, een *Verrekijker*, een *Zakmikroscoop*, Boekwerken, waaronder fraaije ATLASSEN en Werken over den Landbouw enz., aldaar in den voormiddag van den verkoopdag te bezigtigen, nagelaten door wijlen den Heer M. C. LIONARONS.

Paramaribo, den 25 September 1858.

(11751) Die iets te vorderen heeft van nu wijlen den Heer M. C. LIONARONS, gelieve daarvan opgaaf te doen aan den ondergeteekende, ten einde na accoordbevinding betaling te erlangen.

Paramaribo, den 22 September 1858.

CHs. LIONARONS.

( ) De ondergeteekende heeft tot zijnen generalen Gemagtigde aangesteld den Heer W. J. G. LABADÉ.

Paramaribo, den 24 September 1858.

Dr. J. C. BELMONTE

J. J. LEUE,

Stedelijk Heelmeester,

heeft de eer te berigten, dat hij, tot de uitoefening der HEELKUNDIGE PRAKTIJK, zich alhier gevestigd heeft, in het Huis op den hoek van de *Dominé* en *Joden Breedestraten*, La. C No 45. ( )

Paramaribo, den 24 September 1858.

Tooneelvoorstelling in het Fort *Zeelandia*,

op DINGSDAG den 28 September 1858.

DE UITERSTE WIL VAN DEN OVERLEDENE,
Blijspel in *twee* bedrijven.
Gevolgd door:
HET LOSSE SCHOT,
Blijspel in *één* bedrijf.

Aanvang om 7½ uur.
PRIZEN DER PLAATSEN:
1e. Rang f 1. 2e. Rang 50 c. 3e. Rang 25 c.

Entréekaartjes zijn in het Fort *Zeelandia* te bekomen. ( )

Wordt gevraagd:

f 3000.

als *Hypotheek* op een nieuw getimmerd Huis

Adres ter dezer Drukkerij (11836)

Voor Plant. *Tourtonne*, worden te HUUR gevraagd:

10 à 12 Delvers,

( )

Aan den Windmolen
Verkrijgbaar bij

D. KRUSE:

***KOORNMEEL* à f 12,50 per vat.**

Hij brengt tevens in herinnering aan HH. Scheepskapiteins en Makelaars, dat bij hem steeds gelegenheid is om

Versch en Gedroogd

Roggebrood

in alle kwantiteiten te bekomen.

[11857]

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de *ELIZA*, van den 27n. tot den 30n. September 1858, zijn aldus gewijzigd:

Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*, den 27n. des morgens 8 uur.

Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*, den 28n. des morgens 7 uur.

Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*, den 29n. des morgens 8 uur.

Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*, den 29n. des namiddags 1 uur.

Paramaribo, den 23 September 1858.

H. LYON & Co.

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De reizen van de »*ELIZA*", van den 4n. tot den 31n. OCTOBER 1858, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*,
den 4 des morgens 8 uur.
» 17 » » 8 »
» 24 » » 8 »
» 30 » » 8 »

Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*,
den 5 des morgens 8 uur.
» 17 » namiddags 2 »
» 25 » morgens 10 »
» 30 » namiddags 2 »

Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*,
den 7 des morgens 8 uur.
» 14 » » 8 »
» 21 » » 8 »

Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*,
den 8 des morgens 7 uur.
» 15 » » 7 »
» 22 » » 7 »

Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*,
den 10 des morgens 8 uur.
» 18 » » 8 »
» 27 » » 8 »

Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*,
den 11 des morgens 7 uur.
» 19 » » 7 »
» 28 » » 7 »

Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*,
den 13 des morgens 8 uur.
» 31 » » 8 »

Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*,
den 13 des namiddags 1 uur.
» 31 » » 1 »

Paramaribo, den 18 September 1858.

H. LYON & CO.

De ondergeteekende brengt bij deze ter algemeene kennis dat hij zich gevestigd heeft als CHIRURGICALE INSTRUMENTEN- en MESSEN SLIJPER, alsmede tot het scherpen van alle soorten ***MESSEN en SCHAREN.***

Hij beveelt zich minzaam aan bij het geëerd publiek. [11839]

Woonpl: *Watermolenstraat*, La. A No. 183.

J. P. SCHUCHHARTT.

Extra Dek-Bladen

TABAK.

Verkrijgbaar bij

( ) **N. BOX & Co.**

Verkrijgbaar bij

A. C. Bosmans,

bij het groot en bij het klein:

Versche Beschuit.
Dito CRACKERS in heele en ½ vaten.
Fijne dito in blik.
Dito dito PICNIC en NONPAREL.
Gerookte HEILBOT bij het pond.
Wal-Hazel- en Pikan Noten.
DADELS, VIJGEN, Rozijnen in heele en halve kisten en Corinten.
Geurige Zwarte THEE bij het pond.
OLIJVEN, Grassort. ZUURGOED.
Versche ZALM
Dito MACKREEL (1 en 2 ℔ blik.
Kreeften en Oesters.
Versche *Bokkings.*
Fijne Sperm. KAARSEN.
Winchesters dito van 6 tot 12 in 1 ℔.
Dito Zwarte en Geele ZEEP.
ZWAVELS, Versche SCHOENSMEER.
HAIRDYE om het haar zwart te maken, en veel meer andere

Goederen.

[11838]

( ) Aangebragt per de Nd. Am. bark *Tropic Bird* direct van *Boston* en verkrijgbaar bij

Gebrs. van Praag:

BAKKELJAAUW, Haring, Makreel, Bokkings à f 1. per kistje, ¼ vaten extra Fulton Market NEW-YORK en ALBURGER Philadelphia Family Vleesch, Mess, No. 1 en Prime Vleesch, Clear, Mess, Prime Mess, Rump, Prime en Shoulder Spek, HAMMEN, REUZEL, Sperm. Olie, Winchesters Smeerkaarsen van 6 à 16 in het pond, GEELE en ZWARTE ZEEP, MARINE ZEEP, ***Carolina* en O. I Rijst,** Beschuit en Crackers in 1/1, ½ en ¼ vaten, Nonparcil, Lemon, Water en geassorteerde Crackers in blik, Corenten, Rozijnen, Nooten, Amandelen, Bieten, Boter, Sperm. Olie, extra Bladen en Pruimtabak, LUCIFERS, groote Val Axen, *SUFFOLK DRIL*, ZEILDOEK, ijzeren PONTEN KETTINGS, geteerd en Manilla Touwwerk, EMMERS en WASCHTOBBEN in nesten.

Nog in voorraad

Pitch en White Pine Planken, Dakleijen 20+10, Leispijkers, Engelsch en gewone Platlood, Patent en Lijn Olie, Witlood, drooge Verfwaren, Pik, Teer, Breeuwwerk, *extra ROODE WIJN* in oxhoofden, DROOGE APPELEN, 14 rts. Hoepels en meer andere GOEDEREN.

Holloway's Zalf en Pillen.

Zonder dezelve zoude de moeder van familie den huisdoctor der negentiende eeuw missen; de eene werkt als een zeker geneesmiddel van huidziekten en de andere van inwendige kwalen; zoodat alle huiduitslag geneeslijk zal wijken bij het gebruik der zalf, even als klierachtige zeeren, welke aan alle andere wijzen van behandeling weerstand geboden hebben.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à f 1 en f 3. ( )

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.